Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica

[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 48

glie nulli petenti in noīe scī iohānis euāge
liste aliquid denegabat. Vñ accidit ꝙ qui
dam ꝑegrinus absente camerario in noīe
sancti iohannis euangeliste elēosinā īpor-
tune a rege postularet. Cui rex preciosum
anulū cū nil aliud in ꝓmptu haberet dedit
Sed post plures dies quidā miles āglie
in trāsmarinis ꝑtibus ꝯstitutus ab eodem
ꝑegrino anulū regi referendū in hec verba
recepit. Ille cui et ꝓ cuius amore anulum
hūc dedisti tibi remandat. vñ liquido pa-
tuit ꝙ sanctus iohānes eidem in forma ap
paruit ꝑegrini. Isid. āt in li. de vita ⁊ obi
tu scōrum patrū ait. Mutauit iohannes ī
aurū siluestres frondiū virgas. litoreaqꝫ
saxa in gēmas. Gēmarū fragmīa in ꝓpriā
reformauit naturā Viduam precepto susci
tauit. viuū iuuenis corpus remeāte aīma
reꝑauit. bibens letiferum haustū euasit pe-
riculū. et eodem haustu prostratos in vite
recuꝑauit statum Hec ysidorus.

De nominis interpretatione.

Innocentes dicti sunt triplici ratione
scꝫ. rōe vite rōe pene. ⁊ rōe innocētie
assecute. Rōe vite dicti sunt īnocentes ex
eo ꝙ vitam īnocentē habuerūt. nulli eniꝫ
nocuerūt. nec deo ꝑ inobedientiā nec ꝓxīo
ꝑ iīusticiā. nec sibi ꝑ alicui⁹ peccati maliciā
Et ideo dicitur in ps̄. Innocentes et recti
adheserūt mihi. Innocentes in vita et re
cti in fide. Rōe pene qm̄ īnocenter ⁊ iīuste
passi sunt. Unde ps̄. Effuderūt sanguinē
innocentē. Rōne innocentie assecute q̄ni-
am in ipso martirio assecuti sunt baptisma
lem īnocentiam. i. ab originali peccato mū
diciam De qua īnocentia dr̄ in ps̄. Custo
di īnocentiam ⁊ vide equitatē. i. custodi ī-
nocentiam baptismatis. et postmodū vide
equitatem bone operationis.

De innocentibus.

Innocentes ab he
rode ascolonita interfecti sunt. Tres enī he-
rodes fuisse scriptura cōmemorat q̄s famo
sos fecit eoꝝ infamis crudelitas. Primus
dictus est herodes ascolonita. sub q̄ domi
nus natus est ⁊ a q̄ pueri occisi sunt. Se
cūdus dictus ē herodes āntipas qui iohan
nē decollauit. Terci⁹ agrippa qui iacobuꝫ
occidit. ⁊ petrū īcarcerauit. Vñ de h̄ stant
v. Ascolonita necat pueros. antipa iohā-
nē. Agrippa iacobū claudēs ī carcere petrū
Sed primi herodis historiā breuiter vide
amus. Antipater ydume⁹ vt in histo. sco.
legitur. neptē regis arabū duxit in vxorē.
ex qua filiū habuit quē vocauit herodem.
qui postmodū Ascolonita dr̄. Hic a cesare
augusto regnū iudee accepit. ⁊ tūc primi-
tus ablatū ē sceptrū de iuda. Huic sex filij
nati sunt. s. antipater. alexāder aristobolus
archilaus. herodes. antipas et philippus.
Alexandrū āt ⁊ aristobolū ex eadē mrē iu-
dea genitos romā misit: liberalib⁹ artib⁹ ī-
buendos. Post h̄ āt a studio redierūt. Et
erat alexander acerrim⁹ ꝑorator. Jamqꝫ li
centius de susceptōe regni cū prē discepta
bat. Ob h̄ pater offensus antipatrē ill' pre
ponere satagebat. Cūqꝫ illi de morte pris
tractassent ⁊ ob hoc a prē reiecti fuissent: ce
sarē adeūt de pris iīuria ꝯq̄sturi. Interea
magi hierosolimā veniūt. ⁊ de ortu noui
regis diligentius sciscitātur. Herodes hoc
audiens ꝑturbatur timēs ne de veterū re-
gū genere aliquis natus eēt: qui eū tanqꝫ
regni inuasorē repelleret. Rogat igit' ma-
gos vt eo inuento sibi renūcient: simulās
se velle adorare quē volebat occidere. Ve
rūtamen magi ꝑ aliam viam reuersi sunt ī
regionem suā. Videns herodes ꝙ nequa
qꝫ ad se venirent stelle visione eos decep-
tos ad se redire erubuisse credidit. ⁊ ideo
ab inquisitiōe pueri animū reuocauit. Cū
qꝫ audisset que pastores dixerant et que sy
meon ⁊ ꝓphetauerat vehemēter timuit. et se
a magis turpiter illusum putauit. Tunc
herodes de nece puerorū qui erant in beth
leem tractare cepit. vt cum eis ille queꝫ ig
norabat occideretur. sed ad monitionem
angeli Joseph cum puero et matre ī egip
tū in ciuitatē hermapolim fugit Ibiqꝫ sep

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0047
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG